

8. The Employment Relationship: An annotated guide to ILO Recommendation No. 198// ILO's Industrial and Employment Relations Department. – Geneva. – 2007. – 74 p.

Статья посвящена исследованию проблемных вопросов установления факта пребывания в трудовых правоотношениях. Анализируются особенности признания факта существования трудовых правоотношений в зарубежных странах и вносятся предложения по дополнению проекта Трудового кодекса.

The article deals with the problematic questions of identification of labour relations existence. In the article the peculiarities of identification of labour relations existence in foreign countries are analyzed. Author makes propositions for improving provisions of Draft Labour Code.

Стаття надійшла до редколегії 14.12.2012

УДК 342.925:347.964(477)

Михайлов О. М., НУ «ОЮА»

ПРОЦЕДУРА ВСТУПУ ПОМІЧНИКІВ СУДДІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДУ НА ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ В УКРАЇНІ

Проведено порівняльний аналіз поняття та видів державних службовців, процедур вступу на державну службу, визначених діючим та майбутнім законами про державну службу. Досліджені редакції процедур вступу на державну службу помічників суддів адміністративного суду у попередньому та теперішньому законодавстві з питань судоустрою, організаційного забезпечення роботи суду. Звернута увага на протиріччя процедури вступу помічників суддів адміністративного суду, що передбачена актом підзаконного характеру із процедурами, що визначені діючим й майбутнім законами про державну службу.

Актуальність. Підвищення якості нормативно-правового регулювання – нещодавнє оновлення вітчизняного законодавства у питаннях судоустрою, організаційного забезпечення роботи суду (Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453-VI, Рішення Ради суддів України «Про затвердження Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції» від 25 березня 2011 № 14) та втрачання чинності Закону України «Про державну службу» від 16 грудня 1993 року № 3723-XII на підставі пунктів 1, 2 розділу IX

Прикінцеві та перехідні положення Закону України «Про судоустрій України» від 7 лютого 2002 року № 3018-III, розв'язало ряд життєво важливих питань правового статусу помічників суддів суду загальної юрисдикції та спричинило злободенність процедури вступу «правой руки» судді на державну службу. Про недосконалість нового алгоритму набуття статусу державного службовця колег «по цеху» вголос заговорили служителі Феміди: судді Вищого адміністративного суду України [12]; голова Дніпропетровського окружного адміністративного суду України [19]; помічники суддів Придніпровського районного суду м. Черкас у відкритому листі до голів Верховної Ради України, Ради суддів України та Державної судової адміністрації України [24, 5], позиція яких, неофіційно, підтримана окремими членами Ради суддів України [24, 5].

Аналіз останніх досліджень. Питання державної служби в Україні, правового статусу вітчизняних державних службовців комплексно дослідженні й висвітлені у працях Л. Р. Білої-Тіунової, С. В. Ківалова [15; 17-18] Ю. П. Битяка [13], О. В. Литвина [10], У. І. Ляхович [21], П. Т. Павленчика [29], О. С. Продаєвича [28], Н. В. Янюк [11].

На сторінках галузевих видань проблемам «правой руки» судді не приділено належної уваги. Правовий статус помічника судді досліджений Р. О. Куйбідою [20], Д. М. Притикою [22], С. Г. Штогуном [25] у контексті організаційного забезпечення суду. Окремі права та обов'язки, місце й роль помічника судді у механізмі відправлення судом правосуддя обговорювалися І. М. Осикою [23] із учасниками круглого столу «Помічник судді в Україні: вітчизняні реалії та європейські перспективи» [14] в рамках програми Європейського Союзу в Україні «Прозорість та ефективність функціонування судової системи України: компонент державної служби» [26].

У теперішній час проблематика правового статусу помічників суддів адміністративного суду знаходяться поза наукових інтересів вітчизняної юридичної спільноти.

Основний матеріал. У свій час частина шоста статті 130 Закону України «Про судоустрій України» від 7 лютого 2002 року № 3018-III та пункти 1.2, 1.3, 1.6 Типової посадової інструкції помічника судді місцевого загального суду, що затверджена наказом Державної судової адміністрації України «Про затвердження Типових посадових інструкцій працівників апарату місцевого загального суду» від 20 липня 2005 року № 86 регламентували, що «помічник судді – це посадова особа, яка перебуває на державній службі», «до штату апарату судів входять також помічники суддів», «помічник судді призначається на посаду та звільняється з посади наказом голови відповідного суду

з дотриманням вимог трудового законодавства та законодавства про державну службу України», «помічник судді безпосередньо підпорядкованих працівників апарату суду не має»; сучасні частина третя статті 151 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453-VI та пункти 2, 3, 7, 10 рішення Ради суддів України «Про затвердження Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції» від 25 березня 2011 № 14 передбачають, що помічник судді не входить, а лише прикріплений для кадрового та фінансового обслуговування до апарату суду загальної юрисдикції, на нього продовжує поширюватися дія Закону України «Про державну службу» від 16 грудня 1993 року № 3723-XII (далі – Закону України «Про державну службу»). Судді самостійно здійснюють добір помічників. Помічник судді призначається на посаду та звільняється з посади керівником апарату відповідного суду за поданням судді. Призначення на посаду помічника судді здійснюється без конкурсного відбору на підставі письмового подання судді керівником апарату відповідного суду.

Закон України «Про державну службу» та Закон України «Про державну службу» від 17 листопада 2011 року № 4050-17 (далі – майбутній Закон України «Про державну службу») використовує, ватиме словосполучення «державна служба», «державний службовець», при цьому діючий закон, на відміну від майбутнього, дефініцію «державний службовець» не містить.

У теперішній час, в юридичній літературі [9; 15-18] поняття та ознаки державного службовця визначають через дефініцію «державна служба» (стаття 1 Закону України «Про державну службу»). Державний службовець – це особа, яка займає посаду в державних органах та їх апараті, професійно займається діяльністю щодо практичного виконання завдань і функцій держави, одержує за це заробітну плату за рахунок державних коштів.

С. В. Ківалов, Л. Р. Біла-Тіунова вважають, що такий підхід не відповідає вимогам юридичної техніки категоріального апарату, оскільки не дає чіткого та однозначного визначення поняття державний службовець, а допускає його різноманітне трактування, тлумачення і розуміння [17, 14].

Дефініція, що міститься у пункті 2) частини 1 статті 1 майбутнього Закону України «Про державну службу» усунувши прогалину Закону України «Про державну службу» не конкурує із представленим вище визначенням державного службовця, доповнює його, розкриваючи зміст реалізації завдань та виконання функцій особи, яка займає посаду державної служби.

Аналіз права на державну службу, що передбачені у статті 4 Закону України «Про державну службу» та частині 1 статті 15 майбутнього Закону України «Про державну службу» дозволяє виділити обов'язкові умови для вступу на державну службу: політико-правовий зв'язок особи, якій виповнилося 18 років із Україною; вільне володіння державною мовою; відповідна освіта; професійна підготовка; проходження у встановленому порядку конкурсного відбору, або за іншою процедурою, передбаченою Кабінетом Міністрів України.

Слід зазначити, що сучасні адміністративісти виокремлюють чотири процедури вступу на державну службу: вибори, зарахування, призначення та конкурс.

По відношенню до перших двох процедур С. В. Ківалов, Л. Р. Біла-Тіунова відмічають, що вибори – поки що спосіб існуючий тільки в теорії державної служби, а «зарахування застосовується, як правило, щодо технічно-допоміжного персоналу» [16, 309].

С. В. Ківалов, Л. Р. Біла-Тіунова наголошуючи на відсутності в юридичній літературі єдиної думки з приводу підстави для класифікації державних службовців – характер повноважень, що визначають роль й ступінь участі державних службовців у здійсненні державно-владних функцій, виділяють керівників, спеціалістів та виконавців (технічний персонал) [15, 79; 18, 138]. У пізніх роботах науковці зазначають, що технічний персонал не відноситься до державних службовців [17, 16-17].

Керівник – це державний службовець, який займає державну посаду, пов'язану із безпосереднім здійсненням завдань і функцій державних органів. До цієї категорії державних службовців можна віднести: керівників державних органів та їхніх заступників; керівників структурних підрозділів державних органів та їхніх заступників; осіб, які наділені повноваженнями приймати рішення і давати вказівки підлеглим їм службовцям.

Керівник несе персональну відповідальність за: виконання завдань і функцій державного органу, підрозділу і організацію діяльності підлеглих державних службовців; дотримання державної та службової дисципліни; дотримання і захист прав і свобод людини і громадянина у сфері діяльності державного органу; якість і ефективність державної діяльності у дорученій сфері. В юридичній літературі виділяють безпосереднього керівника, керівника вищого рівня, керівника вищого рангу.

Спеціаліст – це державний службовець, який має необхідну професійну освіту і сприяє виконанню завдань і функцій державного органу в межах займаної державної посади. До цієї категорії відносяться

державні службовці, яких наділено повноваженнями здійснювати державні владні функції, але які не мають права здійснювати службові юридично-владні дії як засоби управління людьми. Їх повноваження пов'язані з підготовкою проєктів рішень, юридичних актів, опрацюванням питань, які вимагають спеціальних знань.

Виконавець (технічний персонал) – це службовець, службова діяльність якого не пов'язана з діями, які тягнуть юридичні наслідки або впливають на зміст рішень державного органу. Їхня правомочність визначається завданнями забезпечення службової діяльності керівників і спеціалістів шляхом створення матеріальних, інформаційних, дорадчих та інших умов, необхідних для виконання останніми службових функцій. До них можна віднести: секретаря-референта, діловода, бухгалтера, економіста та ін. [15, 79-81; 17, 16-17; 18, 138-139]

Аналіз кваліфікаційних вимог (пунктів 6, 11 – 12), прав та обов'язків (пунктів 20 – 25) помічника судді уточнених рішенням Ради суддів України «Про затвердження Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції» від 25 березня 2011 № 14 дозволяє стверджувати, що помічник судді адміністративного суду – державний службовець (спеціаліст).

Призначення як процедура вступу на державну службу застосовується до першої – другої категорій посад державних службовців (частина перша статті 15, частина друга статті 25 Закону України «Про державну службу»).

Посади працівників апарату судів загальної юрисдикції розпорядженням Кабінет Міністрів України «Про віднесення посад працівників апарату судів загальної юрисдикції до відповідних категорій посад державних службовців» від 24 лютого 2003 року № 88-р віднесено до наступних категорій посад державних службовців: 3) третя категорія: а) посади помічників суддів Верховного Суду України; б) посади помічників суддів вищих спеціалізованих судів України; 5) п'ята категорія: б) посади помічників суддів апеляційних судів; в) посади помічників суддів місцевих судів.

Серед процедур вступу на державну службу доля конкурсної складає 90 % [16, 309] – 95 % [18, 194].

Прийняття на державну службу на посади третьої – сьомої категорій, передбачених ст. 25 Закону України «Про державну службу», здійснюється на конкурсній основі, якщо інше не встановлено законами України. Порядок проведення конкурсу для вступу на державну службу регулюється Положенням, що затверджується Кабінетом Міністрів України. Дані про вакансії посад державних службовців підлягають публікації та поширенню через засоби масової інформації

не пізніш як за один місяць до проведення конкурсу (частини перша-четверта статті 15 Закону України «Про державну службу»).

Президент України, Голова Верховної Ради України, члени Уряду України, глави місцевих державних адміністрацій мають право самостійно добирати та приймати осіб на посади своїх помічників, керівників прес-служб, радників і секретарів згідно з штатним розписом і категорією, що відповідає посаді (патронатна служба). Порядок перебування на державній службі таких осіб установлюється відповідними органами (частина п'ята статті 15 Закону України «Про державну службу»).

Постановою Кабінету Міністрів України «Про деякі питання застосування статей 4, 15 і 27 Закону України «Про державну службу» від 17 червня 1994 року № 423 встановлено, що без конкурсного відбору або стажування можуть також прийматися: а) державні службовці на посади: керівників, які згідно із законодавством обираються або затверджуються колегіальним органом; керівників, які призначаються міністрами, керівниками інших центральних органів державної виконавчої влади за погодженням з керівниками місцевих органів державної виконавчої влади; спеціалістів при переміщенні їх в межах одного державного органу на рівнозначну або нижчу посаду з дотриманням вимог законодавства про працю; б) державні службовці, які перебували на відповідних посадах у державних органах та виконавчих органах Рад, у тому числі в тих, що ліквідуються, до новостворених органів державної виконавчої влади і місцевого самоврядування; в) на державну службу – випускники вищих навчальних закладів, що здобули вищу освіту за спеціальностями в галузі знань «Державне управління», особи, які закінчили аспірантуру та докторантуру за денною формою навчання, у державні органи, які направляли їх на навчання за державним замовленням; г) на державну службу в особливий період.

Окрему увагу слід звернути на майбутній Закон України «Про державну службу».

Вступ особи на державну службу здійснюється шляхом призначення: 1) на посаду державної служби групи I – у порядку, визначеному Конституцією та законами України, без обов'язкового проведення конкурсу на зайняття вакантних посад державної служби; 2) на посаду державної служби груп II, III, IV і V – за результатами конкурсу на зайняття вакантних посад державної служби в порядку, визначеному цим Законом, якщо інше не передбачено законом. Призначення на посади державної служби, зазначені у частині 3 статті 6 цього Закону, здійснюються без обов'язкового проведення конкурсу на зайняття вакантних посад державної служби (стаття 17).

Група I – посади керівника, заступників керівника державного органу, членів державного колегіального органу, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, та їх апарату, органу влади Автономної Республіки Крим та його апарату; голови, заступників голови місцевої державної адміністрації. Посади від керівників, заступників керівників самостійних структурних підрозділів державного органу, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, та його апарату, органу влади Автономної Республіки Крим та його апарату, місцевої державної адміністрації; керівників, заступників керівників державного органу, юрисдикція якого поширюється на територію однієї чи кількох адміністративно-територіальних одиниць, та його апарату до посади в державному органі, органі влади Автономної Республіки Крим та їх апараті, які не передбачають здійснення керівних функцій та функцій з підготовки пропозицій щодо формування державної політики, розроблення, експертизи та/або редагування проектів нормативно-правових актів, відповідають посадам державної служби груп II – V (частина перша статті 6).

Призначення без обов'язкового проведення конкурсу на зайняття вакантних посад державної служби відбувається на посади працівників патронатних служб (частина третя статті 6).

Групи посад державної служби I-V поділяються на підгрупи I-1, II-1, III-1, IV-1, V-1, I-2, II-2, III-2, IV-2, V-2, I-3, II-3, III-3, IV-3, V-3, I-4, II-4, III-4, V-4 (частина друга статті 6).

Наукову цінність представляє факт ініціювання народними депутатами України Ю. М. Воропаєвим та Д. Ю. Шпенювим проекту Закону про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (щодо удосконалення положень про статус працівників апарату суду) від 31 липня 2012 року № 11049 у редакції:

«I. Внести до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № № 41-45, ст. 529) такі зміни:

2. Частину третю статті 151 доповнити абзацами такого змісту:

«Посади помічників суддів Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів України належать до підгрупи III-1 посад державної служби.

Посади помічників суддів апеляційних судів належать до підгрупи IV-1 посад державної служби.

Посади помічників суддів місцевих судів належать до підгрупи V-1 посад державної служби».

II. Цей Закон набирає чинності одночасно з набранням чинності Закону України «Про державну службу» [27].

Висновки. Викладене свідчить про відсутність логічності та послідовності дій суб'єктів законодавчої ініціативи у питанні вдосконалення правового статусу «правої руки» судді адміністративного суду.

Не визначена у Законі України «Про судоустрій та статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453-VI й регламентована рішенням Ради суддів України «Про затвердження Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції» від 25 березня 2011 № 14 процедура вступу помічників суддів адміністративного суду на державну службу протирічить визначеними Законом України «Про державну службу» (частина 1 статті 15), майбутнім Законом України «Про державну службу» (стаття 17) процедурам вступу на державну службу, так як встановлена актом маючого юридичну силу підзаконного характеру, ані силу закону.

Бібліографічний список

1. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 7 липня 2010 року № 2453-VI [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Офіційний веб-сайт. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2453-17>
2. Про державну службу : Закон України від 16 грудня 1993 року № 3723-XII [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Офіційний веб-сайт. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3723-12>
3. Про віднесення посад працівників апарату судів загальної юрисдикції до відповідних категорій посад державних службовців : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 року № 88-р [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Офіційний веб-сайт. – Режим доступу : [http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=88-2003- %F0](http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=88-2003-%F0)
4. Про деякі питання застосування статей 4, 15 і 27 Закону України «Про державну службу» : Постанова Кабінету Міністрів України від 17 червня 1994 року № 423 [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Офіційний веб-сайт. – Режим доступу : [http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=423-94- %EF](http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=423-94-%EF)
5. Про затвердження Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції : Рішення Ради суддів України від 25 березня 2011 року № 14 [Електронний ресурс] / Професійна юридична система Мега-Нау. – Офіційний сайт розробленої приватним акціонерним товариством «Інформтехнологія» інноваційної правової системи під торговельною маркою Нау®. – Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1077.3025.0>

6. Наказ Державної судової адміністрації України «Про затвердження Типових посадових інструкцій працівників апарату місцевого загального суду» від 20 липня 2005 року № 86 [Електронний ресурс] / Професійна юридична система Мега-Нау. – Офіційний сайт розробленої приватним акціонерним товариством «Інформтехнологія» інноваційної правової системи під торговельною маркою НаУ®. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1041.11781.0>
7. Про державну службу : Закон України від 17 листопада 2011 року № 4050-17 [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Офіційний веб-сайт. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=4050-17&p=1321299739986274>
8. Про судоустрій України : Закон України від 7 лютого 2002 року № 3018-III [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Офіційний веб-сайт. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3018-14>
9. Административное право Украины : учебн. / под общ. ред. С. В. Кивалова. – Х. : «Одиссей», 2006. – 880 с.
10. Адміністративно-правове регулювання статусу державного службовця в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 [Електронний ресурс] / О. В. Литвин; Національний ун-т Державної податкової служби України. – Ірпінь, 2009. – 20 с. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/eb/ard.html>
11. Адміністративно-правовий статус посадової особи : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 [Електронний ресурс] / Н. В. Янюк; НАН України. Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2003. – 17 с. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/eb/ard.html>
12. Висновки до проектів Положення про апарат місцевого та апеляційного судів загальної юрисдикції та Положення про помічника судді від 17 лютого 2012 року [Електронний ресурс] / Вищий адміністративний суд України. – Офіційний веб-сайт. – Режим доступу : http://www.vasu.gov.ua/ua/news_legislation.html?_m=publications&_t=rec&id=1715&s=print
13. Державна служба в Україні: проблеми становлення, розвитку та функціонування: Автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07 [Електронний ресурс] / Ю. П. Битяк; Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Х., 2006. – 40 с. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/eb/ard.html>
14. Європейський Союз сприятиме престижу посади помічника судді [Електронний ресурс] / Верховний суд України // Інформаційний сервер. – Режим доступу : <http://www.scourt.gov.ua/clients/vs.nsf/3adf2d0e52f68d76c2256c080037bac9/3c6eca2a27d62b31c225769000554c5f?OpenDocument>
15. Кивалов С. В. Державна служба в Україні : підручн. / С. В. Кивалов, Л. Р. Біла. – Одеса : Юрид. літ., 2003. – 368 с.

16. Ківалов С. В. Адміністративне право України : навч. посіб. / С. В. Ківалов, Л. Р. Біла-Тіунова. – 5-е вид., перероб. і доп. – Одеса : Фенікс, 2011. – С. 309.
17. Ківалов С. В. Закон України «Про державну службу» : наук.-практ. комент. / С. В. Ківалов, Л. Р. Біла-Тіунова. – 2-е вид., змінене і доп. – Одеса : Фенікс, 2009. – 692 с.
18. Ківалов С. В., Біла-Тіунова Л. Р. Публічна служба в Україні : підручн. / С. В. Ківалов, Л. Р. Біла-Тіунова. – Одеса: Фенікс, 2009. – 688 с.
19. Кононенко О. Актуалізація проблеми вдосконалення нормативних актів щодо правового статусу деяких працівників апарату суду [Електронний ресурс] / О. Кононенко // Вісник Вищого адміністративного суду України. – 2011. – № 3. – Судова влада України : Офіційний веб-портал. – Режим доступу : <http://court.gov.ua/sud0470/publik/st6/>
20. Куйбіда Р. О. Реформування правосуддя в Україні: стан і перспективи : монографія / Р. О. Куйбіда. – К. : Атіка, 2004 – С. 276.
21. Ляхович У. І. Організаційно-правове забезпечення реалізації адміністративно-правового статусу державного службовця: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 [Електронний ресурс] / У. І. Ляхович; Нац. аграр. ун-т. – К., 2008. – 19 с. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/eb/ard.html>
22. Притика Д. М. Організаційно-правові засади становлення і діяльності господарських судів України: Автореф. дис... д-ра юрид. наук. : 12.00.10 [Електронний ресурс] / Д. М. Притика; Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Х., 2003. – 36 с. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/eb/ard.html>
23. Осика І. М. Статус помічника судді місцевого загального суду у світлі положень нового Закону України «Про судоустрій і статус суддів» / І. М. Осика // Вісник Вищої ради юстиції. – 2010. – № 4. – С. 6 – 18.
24. Покращте статус помічника! // Закон і Бізнес. – 2011 – № 36 (1023), 3 – 9 вересня. – С. 5.
25. Правові проблеми організації і функціонування місцевих загальних судів в Україні: Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.10 [Електронний ресурс] / С. Г. Штогун; Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Х., 2004. – 20 с. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/eb/ard.html>
26. Програма Європейського Союзу в Україні «Прозорість та ефективність функціонування судової системи України: компонент державної служби» [Електронний ресурс] / Державна судова адміністрація України // Офіційний веб-портал. Судова влада України. – Режим доступу : <http://court.gov.ua/dsa/234/>

27. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (щодо удосконалення положень про статус працівників апарату суду) від 31 липня 2012 року № 11049, що ініційований народними депутатами України Ю. М. Воропаєвим та Д. Ю. Шпенюком [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Офіційний веб-сайт. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=44120
28. Продаєвич О. С. Проходження державної служби в Україні: організаційно-правовий аспект: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 [Електронний ресурс] / О. С. Продаєвич; Одес. нац. юрид. акад. – О., 2008. – 19 с. – Режим доступу : <http://www.nbu.gov.ua/eb/ard.html>
29. Павленчик П. Т. Проходження державної служби в Україні: організаційно-правові засади: Автореф. дис... канд. наук з держ. управління: 25.00.03 [Електронний ресурс] / П. Т. Павленчик; Укр. акад. держ. упр. при Президентові України. – К., 2001. – 20 с. – Режим доступу : <http://www.nbu.gov.ua/eb/ard.html>

Проведен сравнительный анализ понятия и видов государственных служащих, процедур вступления на государственную службу, определенных действующим и будущим законами о государственной службе. Исследованы редакции процедур вступления на государственную службу помощников судей административного суда в предыдущем и настоящем законодательстве по вопросам судоустройства, организационного обеспечения работы суда. Обращено внимание на противоречия процедуры вступления помощников судей административного суда, предусмотренной актом подзаконного характера с процедурами, которые определены действующим и будущим законами о государственной службе.

A comparative analysis of concepts and types of civil servants, procedures for entering the civil service and the regulation of public service were set. The procedures for entering the civil service administrative assistant judges of the court in the previous and current legislation on the judiciary and the organizational support of the court were investigated. Attention is paid to the contradiction procedure entering assistant judge of the administrative court in accordance with the act provided for a regulation of the nature of the procedures specified by current and future laws on public service.

Стаття надійшла до редколегії 14.12.2012